Πόρνιον ἥτις τὸ πέος ξύλῃ καὶ τὸν ὀσφῦν.
Ἀλλ' ὅπ σιγᾷ κοὐδὲν ῥοῖζῃ,
Τοῦτ' ἐ δυνατά με θορυβεῖ.
Χο. Νενουθέτηκεν αὐτὸ ἐς τὰ πράγματα.
Οἷς ποτ' ἐπεμάνετ' ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅπ
Λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
Ἃ ου πολλὰκις ἐκ ἐπείθετο.
Νῦν οὐ ἴσως τοῖς τοῖς λόγοισι πείθεται.
Καὶ φρονεῖ μὴ τι μεθεὶς ἐς τὸ λοιπὸν τὸ ἦθος.
Πῇ θέμις τε τοι γ. Φι. ἰώ μοι μοι. Βδε. τί τί μοι βοᾷς;
Φι. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ
Κείνων ἔρασμαι. κεῖθι γὰρ οἰμωγὴ,
Ἵν' ὁ κήρυξ φησὶ τὶς ἀψήφιστος ἀνιστάσθω.
Καὶ πιστάλω ὅπ τοῖς κημοῖς,
Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
Σπεῦδε ὦ ψυχή. ποῦ μου ψυχή.
Πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα.
Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικαστᾶις,
Κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
Βδε. Ἰθ' ὦ πάτερ θεὸς τὸν θεὸν ἐμοὶ πίθου.
Φι. Τί πείθομαί σοι; Βδε. λέγ' ὅπ βούλῃ πλὴν ἑνός.
Φι. Ποῖον φέρ' ἴδω. Βδε. τὸν μὴ δικάζειν. Φι. τί τὸ ὄ
Ἀδης δρακεῖν θέλει θέρεον, ἢ γὰρ πείσομαι.
Βδε. Σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ' ἀλλ' ἐνθάδε.
Αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
Φι. Περὶ τοῦ; τί λήρεις; Βδε. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ θέρει.

A *Rhenoq; & penitriba meretrix*
Lumboq; fricans,
Sed quòd tacet, & nihilum mutit,
A proposito remouet me.
CH. *Castigat ipse se, atque in his rebus monet*
Quas antè multùm deperibat, nunc videt
B *Errata pristina, illa mente deputat*
Quæ te monente nullus auscultauerit.
Ac paret ille forsitan dictis tuis,
Et sapit, moreq; porrò pristinos mutare volt,
Nec refellit quæ suades. PH. hei mihi. BD. quid hei vocas?
PH. Auffer mihi tot promissa dare,
Illa ego quæro, illic sim, vbi præco
Clamet, Quis calculum adhuc non tulit?
C *Citus exsurgat.*
Nempe cadiscis me adstare iuuat
Suffragia postrema ferentem
Propera ô mea mens, vbi nunc animus?
Vmbra recede, haud Hercule sirim
Vt iudicum ab albo eximar, & non
Damnem improba furta Cleonis.
BD. Age, & volente cum deo, pare ô parens.
PH. Quid pareã? BD. dic præter vnũ, q̃ lubet.
D *PH. Quale illud? inque. BD. mitte iudicia & forũ.*
PH. Hoc cernet Orcus antequam persuadear.
BD. Ergo hæc agendo quãdo habes tantũ volup,
Modò in forum ire desinas, domi mane,
Et facta tantùm seruolorum iudica. (foro.
PH. Nugas agis, quid causæ? BD. Idem quod in

CHR. Με προσέθης] i. ἐφελκύσθης, & sic Ælianus dixit: ὁ δὲ ἐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἐταιρικὸν φάσκων εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν προβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, & ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. i. At ille non accepit donum, meretricium dictitans esse quæstum, quod seipsam viro proiiceret ignoto, & tanquam venalem faceret pulcritudinem.

Σχ. Νενουθέτηκεν αὐτόν] ὁ χορὸς ἀναδέχεται τὸ πρόσωπον τοῦ Φιλοκλέωνος. μετέγνω φησὶν ὅπ τοῖς πεπραγμένοις πάλαι ἀπτῷ. Μή μοι τούτων] ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου. Κεῖθι] ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Τίς ἀψήφιστος] ἔνθα ἐν τοῖς δημοσίαις δίκαις εἰς ταὐτὸ συναγόμενοι οἱ δικασταί, τοῦ κήρυκος τὴν κληρωτίδα ἤτοι τὸν κάδον περιφέροντος, ἔβαλον τὰς ψήφους. ἔνιοι δὲ ὑπὸ φιλοδίας κατεῖχον αὐτάς. ἄλλως. ἐνίοτε μὲν φησιν, ἔφερον σάμνον. καὶ ἐνέβαλον καθήμενοι οἱ δικασταὶ τὰς ψήφους. ἐνίοτε δὲ & αὐτοὶ ἐξειρόμενοι ἔβαλλον. τοῦτο δὲ ὅπω λέγει. ὁ μὴ ἐψηφοφορεκὼς, ἐγερθεὶς βαλλέτω.

CHR. Οἷς ποτ' ἐπεμάνετ', ἔγνωκε γὰρ] vt sit Senarius, sic legerem, ἔγνω δ' ἀρτίως ὅτι, quamuis neque sic placet, nam in quinta sede spondæum non temerè reperias in senario, ne quidem apud liberrimos & licentiosos Comicos Græcos. Sed si Trochaicus est deest aliquid ad versum. Sic autē prior locutus est Sophocl. in Aiace lora tenente, ὅπισαμαι δ' ἀρτίως ὅτι, &c. Μή μοι τούτων] Admonet scholiast. hoc Anapestorum initium sumptum ex Hippolyto Euripid. Ἵν' ὁ κήρυξ φησὶ] In publicis iudiciis cùm coacti erant iudices præco proferebat cadum qui sortes capiebat quas illi in illum immitterent, ac contingebat sæpè vt voluptatis gratia quidam ex iudicum calces suas retinerēt. Itaq; clamare solebat præco, qui sententiæ suę calculum non tulit, surgat & mittat. sic autem lego & distinguo, ἵν' ὁ κήρυξ φησὶ, Τίς ἀψήφιστος; ἀνιστάσθω. Nā duo sunt versus anapęstici, prior dimeter, alter monometer duobus tantùm anapęstis cōstans, sed secatur prioris vltimum verbum cuius posterior syllaba, alterum versum monometrum adiuuat. Pronunciandum autem τίς per interrogationem.

E

Σχόλια. Πάρες ὦ σκιερά.] πρὸς τὰ ἐκ Βελλεροφόντου πάλαι ταῦτα. πάρες ὦ σκιερὰ φυλλὰς, ὑπερβῶ κρίωνα ἄπτη. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀθέρ' ἰδὲ ἔθαμ πτεύδω. τίνα ἔχει σάσιν ἐνοδίας. Κλέπτοντα] ἀπειλεῖ καταδικάσειν τὸν Κλέωνα, εἰ λάβοι αὐτὸν ἐγκαλούμενον κλοπῆς. τὸ δὲ ὅλον βούλεται διαβάλλειν τὸν δικαστικὸν τρόπον ὡς σκληρὸν καὶ ἄπιστον. ὁπότε οὐδὲ τοῦ Κλέωνος ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα ἔχει ὁ Φιλοκλέων, πιστὸν τὶ φυλάττει. Ἀδης δρακεῖν.] ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὸν Αἐρόπιον κεῖνα ταῦτα. Κεχάρηκας ποιῶν.] ἀπὸ ῥήματος πεποιωμένου τοῦ χαίρω. ὁ πεποιημένος κεχάρηκα.

F

Βισετυς. Κεχάρηκα] ἀπὸ τοῦ χαίρω γίνεται ἀόριστος β. ἔχαρον, ὅθεν τὸ πεποιώμενον ποιητικὸν χαρέω, ῶ, χαρήσω, κέχαρηκα. ἀπὸ δὲ τοῦ χαίρω οὐ μόνον τὸ χαρῶ μέλλων, ἀλλὰ καὶ χαρήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ χαιρέω, ῶ. πεποιημένος κεχάρηκα λεκτέον ἂν εἴη καὶ τὸν ἔννομον σχηματισμόν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν χρήσει τὸ κέχαρκα, ὡς ἀπὸ τοῦ χαρῶ μέλλοντος, καὶ τὸ παθητικὸν κέχαρμαι, ὅθεν χάρμα, τος, καὶ χάρμη. ης. & χαρμοσύνη. ης. τυτέστιν ἡ χαρά.

G